

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 518

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 iulie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
103.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002	2–3
507.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002	3
★		
515.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Comandor</i>	4
516.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Cavaler</i>	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 237 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	5–8
	Decizia nr. 313 din 5 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	8–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
3.838.	— Ordin al ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică pentru modificarea și completarea unor acte normative din sistemul național de învățământ	11–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
62.	— Ordin privind stabilirea obligației producătorilor și furnizorilor de gaze naturale de a încheia tranzacții pe piețele centralizate din România	13–15
★		
	Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După capitolul III³ se introduce un nou capitol, capitolul III⁴, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III⁴

Protecția persoanelor cu handicap de auz

Art. 42¹. — (1) Persoanele cu handicap de auz au dreptul de acces la serviciile media audiovizuale, în funcție de posibilitățile tehnologice.

(2) În vederea asigurării dreptului de acces la serviciile media audiovizuale al persoanelor cu deficiențe auditive, serviciile de programe de televiziune cu acoperire națională:

a) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și prin titrare sincron în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute din programele de știri, de analize și dezbateri pe teme politice și/sau economice de actualitate din timpul zilnic de emisie;

b) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și prin titrare sincron programele de importanță majoră în întregime ori rezumatele acestora;

c) vor avertiza verbal «Atenție! Emisiune dedicată și persoanelor cu deficiențe de auz», însoțită de o mențiune ce va fi și afișată static și lizibil;

d) programele prevăzute la lit. b) se difuzează însoțite de un semn de avertizare conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) În vederea asigurării dreptului de acces la serviciile media audiovizuale al persoanelor cu deficiențe auditive, serviciile de programe de televiziune cu acoperire locală:

a) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și/sau prin titrare sincron în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute din programele de știri, de analize și dezbateri pe teme politice și/sau economice de actualitate din timpul zilnic de emisie;

b) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și/sau prin titrare sincron programele de importanță majoră în întregime ori rezumatele acestora;

c) vor avertiza verbal «Atenție! Emisiune dedicată și persoanelor cu deficiente de auz», însoțită de o mențiune ce va fi și afișată static și lizibil;

d) programele prevăzute la lit. b) se difuzează însoțite de un semn de avertizare conform anexei.”

2. La articolul 90 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) programarea și furnizarea de programe, cu încălcarea prevederilor art. 27, art. 28, art. 29 alin. (1)—(7), art. 31 alin. (7), art. 32, art. 34, art. 35 alin. (1), art. 36, art. 39, art. 40, art. 41, art. 42¹ și ale art. 85 alin. (3)—(9);”.

3. După articolul 99 se introduce o anexă care are conținutul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 8 iulie 2014.

Nr. 103.

ANEXĂ
(Anexa la Legea nr. 504/2002)

Semnul de avertizare*), simbol distinctiv al persoanelor cu deficiențe de auz:

- a) semnul de avertizare are culoarea albă pe fond albastru;
- b) dimensiunea semnului de avertizare va fi de minimum 30 de puncte în format SD, definiție standard, respectiv 60 în format HD, înaltă definiție.

*) Semnul de avertizare este reprodus în facsimil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii audiovizualului nr. 504/2002**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 7 iulie 2014.

Nr. 507.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului Național Pentru Merit
în grad de Comandor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe, în semn de înaltă apreciere pentru competența și profesionalismul dovedite de-a lungul timpului, pentru sprijinul constant acordat comunității românești din Portugalia,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* doamnei Rosário Farmhouse, Înalt Comisar pentru Migrație și Dialog Intercultural din Portugalia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 10 iulie 2014.
Nr. 515.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului Național Serviciul Credincios
în grad de Cavaler**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, în semn de apreciere deosebită pentru întreaga activitate pusă în slujba sportului românesc, pentru devotamentul și profesionalismul dovedite de-a lungul timpului în pregătirea canotorilor români care au obținut rezultate deosebite în cadrul competițiilor mondiale și olimpice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler* domnului Victor Mociani, antrenor emerit.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 10 iulie 2014.
Nr. 516.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 237**

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din data de 23 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 15.995/3/2013, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de Ștefania Corina Pispris, Alexandru Crișcotă și Gheorghe-Șerban Crișcotă cu ocazia soluționării unei cauze ce are ca obiect refuzul municipiului București, prin primarul general, de a soluționa notificarea depusă de reclamanți în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 raportate la prevederile art. 16 din Legea fundamentală, că egalitatea părților în fața legii și a autorităților judiciare implică respectarea unor cerințe, precum judecarea proceselor pentru toți cetățenii de către aceleași organe și potrivit aceluiași reguli procedurale, fără ca prin aceasta să se excludă existența unor organe speciale de jurisdicție sau a unor reguli procedurale speciale în anumite materii. De asemenea, aceleași drepturi procesuale trebuie acordate tuturor părților, fără nicio deosebire, pornind de la teoria egalității tuturor în fața legii și a interzicerii discriminării, iar instanța de judecată are obligația de a asigura un echilibru în situația procesuală a părților.

7. Garantarea acestor principii este condiționată de înlăturarea oricărui impedimente faptice sau juridice susceptibile de a da naștere unor privilegii sau, după caz, unor discriminări. Astfel, aplicarea unor prevederi legale de natură a afecta principiile în însăși substanța lor, prin favorizarea poziției procesuale a uneia dintre părți, se constituie într-o încălcare a prevederilor constituționale ale art. 16. În mod corelativ, plasarea persoanelor aflate într-un raport sau conflict juridic pe poziții inechitabile, prin norme juridice care favorizează una dintre aceste părți și mai ales când una dintre ele implică exercițiul autorității publice, conduce în mod inevitabil la înfrângerea principiului egalității, cu consecința ruperii echilibrului indispensabil bunei funcționări a statului de drept.

8. În continuare, se susține că dispozițiile art. 4, care permit aplicarea art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 litigiilor în curs la data intrării în vigoare a acestei legi, determină aplicarea retroactivă a noii reglementări, ceea ce contravine principiului *tempus regit actum* potrivit căruia actele și faptele juridice se supun legii aplicabile la data la care s-au născut. Permițând aplicarea retroactivă a dispozițiilor criticate, se ajunge inclusiv la o încălcare a prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și a celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a atras atenția asupra „pericolelor inerente în folosirea

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 33 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ștefania Corina Pispris, Alexandru Crișcotă și Gheorghe-Șerban Crișcotă în Dosarul nr. 15.995/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 130D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocatul Monica Livescu, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Apreciază că în speța dedusă controlului nu este incidentă cauza de inadmisibilitate regăsită în dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, având în vedere că Decizia nr. 88/2014 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I. Astfel, consideră că dispozițiile de lege criticate pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, solicitând, în consecință, pronunțarea de către instanța de contencios constituțional a unei decizii de admitere. În continuare, arată că, în condițiile în care dispozițiile legii criticate creează situații inegale, se ajunge la ruperea echilibrului procesual și încălcarea dreptului la un proces echitabil. De asemenea, sunt încălcate dispozițiile art. 17, art. 20, art. 41 și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Arată că sunt încălcate și prevederile art. 124 din Constituție, prin ingerința pe care dispozițiile criticate o realizează în actul de justiție. În ceea ce privește dispozițiile art. 35 din Legea nr. 165/2013, solicită pronunțarea unei decizii interpretative, textul criticat încălcând prevederile constituționale ale art. 15 și art. 16.

4. Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 165/2013, apreciază că aceasta este inadmisibilă.

legislației cu efect retroactiv care poate influența soluționarea judiciară a unui litigiu în care statul este parte, inclusiv atunci când efectul noii legislații este acela de a transforma litigiul într-unul imposibil de câștigat”. În acest sens invocă hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Kastelic împotriva Croației*, *Forrer-Niedenthal împotriva Germaniei*, *Satka și alții împotriva Greciei*, *Crișan împotriva României*, *Papageorgiu împotriva Greciei*, *Dimitrios Georgiadis împotriva Greciei*, *Arnolin și alții împotriva Franței*, *Lilly împotriva Franței*. Intervenția legislativă care permite aplicarea retroactivă a unor legi în procesele în care participă statul este o formă a inegalității de arme. În litigiile în care statul este implicat, faptul că, în cursul procesului, apare o nouă lege care influențează hotărâtor rezultatul procesului, în favoarea statului, rezultă din folosirea de către stat a unei prerogative suverane, pe care cealaltă parte nu o are la dispoziție.

9. În motivarea excepției, autorii acesteia mai susțin că, în Cauza *Anheuser-Busch Inch. împotriva Portugaliei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit, cu privire la acest subiect, că în anumite circumstanțe aplicarea retroactivă a unei legi, având ca efect privarea persoanei îndreptățite la o valoare patrimonială preexistentă, care face parte din „bunurile” acesteia, poate constitui o ingerință care conduce la ruperea justului echilibru ce vizează interesul general și respectul dreptului de proprietate. Din această perspectivă apreciază că și în cauza de față aplicarea retroactivă a dispozițiilor criticate echivalează cu o încălcare a dreptului de proprietate ocrotit de prevederile art. 44 din Constituție și de cele ale art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

10. Aplicarea în cadrul unui proces în curs a dispozițiilor criticate încalcă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din perspectiva caracterului accesibil și previzibil al unei legi — principiu de drept general valabil, care se încadrează în noțiunea de proces echitabil.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, întrucât s-a acționat, de fapt, asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. În acest sens, menționează Decizia Curții Constituționale nr. 830/2008. De asemenea, apreciază că prin instituirea noilor reguli privind soluționarea notificărilor, care au determinat judecătorul să respingă cererile de chemare în judecată ca premature introduse, se creează premisele unei discriminări fără un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere. În acest context, persoanele ale căror procese s-au finalizat înainte de intrarea în vigoare a legii s-au aflat într-o situație mai favorabilă, dar discriminatoare față de persoanele ale căror procese au fost în curs de soluționare la data intrării în vigoare.

12. Dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 pun în discuție și dreptul la un proces echitabil, deoarece, prin adoptarea unor astfel de norme, legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției, întrucât excepția de prematuritate este o excepție de fond, peremptorie și absolută, care, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Analizând excepția de neconstituționalitate așa cum aceasta a fost ridicată, Curtea reține că incidența dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 în cauza dedusă judecătii este, în mod necesar, subsecventă admiterii caracterului novator al reglementărilor consacrate prin legea menționată cu privire la materia măsurilor reparatorii prin echivalent. Așa fiind, instituirea noilor reglementări reprezintă o soluție legislativă nouă, de imediată aplicare, care a devenit incidentă în cauza aflată pe rolul instanței judecătorești prin intermediul normei consacrate de art. 4 din lege. Ca atare, plecând de la aceste premise și ținând seama de motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 4: „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 33: „(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

16. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) cu privire la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014*, nepublicată încă în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

18. Curtea, având în vedere și cele susținute oral de către avocatul autorilor excepției referitor la existența unei cauze de inadmisibilitate, apreciază că, potrivit jurisprudenței sale, de exemplu, Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 13 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 13 februarie 2014, în măsura în care instanța constituțională a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Rațiunea aplicării acestor dispoziții legale constă în faptul că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile.

19. Curtea a reținut că într-o atare situație excepția de neconstituționalitate a fost admisă (a se vedea, *mutatis mutandis*, și Decizia nr. 121 din 16 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 27 mai 1997), iar a contesta din nou constituționalitatea interpretărilor care au fost deja excluse din cadrul constituțional echivalează cu încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție, coroborat cu art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

20. Mai mult, Curtea constată că, de exemplu, prin Decizia nr. 349 din 10 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 5 martie 2003, și Decizia nr. 761 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, a reținut că, deși decizia de constatare a neconstituționalității nu a fost încă publicată în Monitorul Oficial al României, iar, potrivit art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție, „(...) de la data publicării, deciziile sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor”, sunt aplicabile în cauză prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care prevăd că „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate

ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Împrejurarea că decizia anterioară nu a fost încă publicată nu are relevanță față de Curte, soluția prin care s-a constatat neconstituționalitatea fiindu-i opozabilă de la data pronunțării deciziei de admitere a excepției.

21. În consecință, obiect al controlului de constituționalitate îl poate forma numai acea interpretare a normei legale care nu a fost exclusă din cadrul constituțional, ceea ce nu este însă valabil în speța de față. Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, Curtea urmează să respingă această excepție ca devenită inadmisibilă.

22. În continuare, Curtea reține că instanța de judecată urmează ca, în virtutea prevederilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, să respecte deciziile Curții Constituționale în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, atât sub aspectul dispozitivului, cât și sub cel al considerentelor pe care acesta se sprijină. De aceea, chiar dacă excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale — de exemplu, Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, și Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012 — decizia anterioară de constatare a neconstituționalității art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție.

23. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că art. 35 reglementează căile de atac împotriva deciziilor emise cu respectarea prevederilor art. 33 din Legea nr. 165/2013. În continuare, Curtea constată că, atâta timp cât termenele prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013 nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii, deci nici cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, rezultă că nu se poate vorbi de o decizie emisă cu respectarea prevederilor art. 33 susceptibilă de a fi atacată potrivit art. 35 din Legea nr. 165/2013.

24. Astfel, având în vedere reglementările criticate raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. Or, „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. În aceste condiții, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele art. 35 din Legea nr. 165/2013.

* Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ștefania Corina Pispris, Alexandru Crișcotă și Gheorghe-Șerban Crișcotă în Dosarul nr. 15.995/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 313

din 5 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ștefan Alin Dumitrescu, Liviu Dumitrescu și Saviana Norica Laiu în Dosarul nr. 3.450/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 11D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 98D/2014, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Liliana Maria Bortnowschi și Ioana Anca Chirvasuta în Dosarul nr. 3.798/2/2010* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 98D/2014 la Dosarul nr. 11D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia nr. 269 pronunțată de Curtea Constituțională în data de 7 mai 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din data de 7 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.450/2/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Ștefan Alin Dumitrescu, Liviu Dumitrescu și Saviana Norica Laiu cu ocazia soluționării unei cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 247/2005.

Prin Decizia civilă nr. 5.097 din data de 18 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.798/2/2010*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Liliana Maria Bortnowschi și Ioana Anca Chirvasuta cu ocazia soluționării unei cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 247/2005.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, prin aplicarea dispozițiilor Legii nr. 165/2013 și asupra cererilor aflate pe rolul instanțelor de judecată, se sancționează atitudinea persoanelor care au formulat cereri de chemare în judecată anterior intrării în vigoare a acestei legi, cereri care respectă condițiile impuse de legea aplicabilă la momentul formulării lor. Extinzându-și aplicabilitatea și asupra cererilor aflate pe rolul instanțelor ce au ca obiect obligarea autorităților investite cu acordarea despăgubirilor la îndeplinirea obligației de emitere a titlului de despăgubire, dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 capătă caracter retroactiv, încălcându-se principiul fundamental al neretroactivității legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție. Aplicarea retroactivă a acestor dispoziții are ca efect blocarea soluționării cererilor de chemare în judecată promovate sub imperiul legii vechi, aducându-se atingere însuși principiului securității raporturilor juridice. Singura interpretare în concordanță cu dispozițiile constituționale ar fi ca legea nouă să nu tindă la respingerea respectivelor cereri de chemare în judecată, ci doar la stabilirea de noi coordonate în procedura de acordare a măsurilor reparatorii, prin raportare la modalitățile prevăzute de noua lege.

11. Art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013, care proclamă aplicarea tuturor dispozițiilor actului normativ și la procesele aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor de judecată, încalcă și principiul egalității armelor consacrat de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, aplicarea unei norme legale nou-intrate în vigoare într-un litigiu aflat pe rolul instanței poate influența rezultatul procesului aflat în curs de soluționare, conducând la atingerea principiului egalității armelor. În litigiile în care statul este implicat, faptul că, în cursul procesului, apare o nouă lege care influențează hotărâtor procesul, în favoarea statului, rezultă din folosirea de către acesta a unei prerogative suverane, pe care cealaltă parte nu o are la dispoziție (*Cauza Lilly France împotriva Franței*).

12. În continuare, se apreciază că dispozițiile criticate aduc atingere și principiului predictibilității normelor juridice. Respectarea principiului predictibilității normelor juridice conferă coerență sistemului normativ, fiind de natură să asigure o relaționare corectă între autorități și cetățeni, pentru ca aceștia din urmă să nu fie surprinși de acte normative care să le prejudicieze interesele. Rezultă că însuși dreptul la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale devine iluzoriu în momentul în care instanța aplică, în soluționarea unei căi de atac promovate sub imperiul vechii legi, dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, făcând referire la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 octombrie 2010 pronunțată în *Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României*, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Situația juridică analizată în prezenta cauză este în curs de formare, iar legiuitorul a optat pentru aplicarea legii noi — Legea nr. 165/2013. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 15 din Constituție, fiind neîntemeiate susținerile

autorilor excepției referitoare la retroactivitatea prevederilor legale criticate, întrucât acestea produc efecte numai pentru viitor, legea nouă aplicându-se unor situații juridice în curs de formare. Nu se poate susține că, întrucât acțiunea a fost introdusă la un moment la care nu erau în vigoare aceste prevederi, înseamnă că efectele acestora nu se întind în timp pe toată durata desfășurării procedurii judiciare, întrucât, din punctul de vedere al aplicării legii în timp, respectiv al supraviețuirii sau nu a legii vechi, trebuie făcută distincție între situații juridice de natură legală, cărora li se aplică legea nouă, în măsura în care aceasta le surprinde în curs de constituire, și situații juridice voluntare, care rămân supuse, în ceea ce privește validitatea condițiilor de fond și de formă, legii în vigoare la data întocmirii actului juridic care le-a dat naștere. Situația acțiunilor în justiție aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 nu poate fi asimilată unor situații juridice voluntare, ci unor situații juridice legale, în desfășurare, surprinse de legea nouă înaintea definitivării lor, cu consecința că acestea intră sub incidența noului act normativ.

14. În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea, prin prevederile legale criticate, a dispozițiilor art. 20 din Constituție și a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată ca urmare a pronunțării Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, în *Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României* având ca bază recomandările Curții Europene a Drepturilor Omului privind modificarea mecanismului de restituire și necesitatea refacerii în întregime a legislației privind restituirea proprietăților preluate abuziv. Se mai arată că în Constituție accesul liber la justiție este conceput ca drept al oricărei persoane de a se putea adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, garantându-se că exercitarea acestui drept nu poate fi îngrădită prin nicio lege. Acest mod de reglementare a dreptului de acces la justiție este în concordanță cu abordarea europeană a aceluiși concept, căci, în accepțiunea Convenției, exercitarea dreptului de acces la justiție presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, adică garantarea unei proceduri judiciare în fața căreia să se poată realiza efectiv acest drept. De altfel, prin art. 34 din Legea nr. 165/2013 s-au stabilit noi termene pentru soluționarea administrativă a cererilor de restituire, la expirarea cărora orice persoană interesată se poate adresa instanței judecătorești pentru verificarea legalității deciziilor și dispozițiilor emise în această procedură. Legea nr. 165/2013 cuprinde dispoziții prin care se asigură un control jurisdicțional efectiv al respectării regulilor de procedură și al termenelor pe care acest act normativ le instituie.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013, prin care legiuitorul a dispus ca normele noului act normativ să se aplice și proceselor aflate pe rolul instanțelor având ca obiect restituirea imobilelor preluate abuziv, sunt retroactive. Or, neretroactivitatea legii impune ca noua lege să nu se aplice actelor îndeplinite conform dispozițiilor legii anterioare, ci doar acțiunilor care se efectuează după intrarea în vigoare a acesteia, rămânând valabile cele efectuate în perioada activității legii vechi.

17. Apreciază, de asemenea, că prevederile criticate aduc atingere și dreptului la un proces echitabil, deoarece, prin adoptarea unor astfel de norme, legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției, întrucât excepția de prematuritate este o excepție de fond, preemptorie și absolută,

care, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă. Însă, după cum a statuat și Curtea Constituțională în Decizia nr. 6/1992, o imixtiune a puterii legislative care ar pune autoritatea judecătorească în imposibilitatea de a funcționa, chiar dacă numai cu referire la o anumită categorie de cauze și pentru o anumită perioadă de timp, ar avea drept consecință ruperea echilibrului constituțional dintre aceste autorități.

18. Se mai susține și că o reluare a procedurilor cu caracter administrativ, ca urmare a respingerii acțiunii ca prematur introdusă (din cauza noilor termene legale de soluționare a notificărilor), contravine și principiului soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil, prevăzut de art. 6 din noul Cod de procedură civilă, fiind o consacrare a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la care România a devenit parte. Termenul optim de soluționare a unei cauze implică durata care asigură cea mai bună eficiență în realizarea justiției, iar previzibilitatea acestuia conferă părților posibilitatea de a estima evoluția etapelor procesuale în timp. Luând în considerare cele de mai sus, apreciază că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 aduc atingere exigențelor impuse de art. 15, art. 20 și art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Analizând excepția de neconstituționalitate așa cum aceasta a fost ridicată, Curtea reține că incidența dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 în cauzele deduse judecătii este, în mod necesar, subsecventă admiterii caracterului novator al reglementărilor consacrate prin legea menționată cu privire la materia măsurilor reparatorii prin echivalent. Așa fiind, instituirea noilor reglementări reprezintă o soluție legislativă nouă, de imediată aplicare, care a devenit incidentă în cauza aflată pe rolul instanței judecătorești prin intermediul normei consacrate de art. 4 din lege. Ca atare, plecând de la aceste premise și ținând seama de motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 4: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 34 alin. (1): „*Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi*

soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.”

22. În opinia autorilor excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la momentul pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

24. Curtea constată că, în măsura în care a reținut constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Rațiunea aplicării acestor dispoziții legale constă în faptul că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile (a se vedea Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 13 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 13 februarie 2014).

25. Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, Curtea urmează să respingă această excepție ca devenită inadmisibilă.

26. În continuare, Curtea reține că instanța de judecată urmează ca, în virtutea prevederilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, să respecte deciziile Curții Constituționale în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, atât sub aspectul dispozitivului, cât și sub cel al considerentelor pe care acesta se sprijină. De aceea, chiar dacă excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale — de exemplu, Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, și Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012 —, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ștefan Alin Dumitrescu, Liviu Dumitrescu, Saviana Norica Laiu, Liliana Maria Bortnowschi și Ioana Anca Chirvasuta în dosarele nr. 3.450/2/2012* și nr. 3.798/2/2010* ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea unor acte normative din sistemul național de învățământ**

În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică emit prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.565/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) adeverința care atestă promovarea nivelului de învățământ/examenului;”

2. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) La finalizarea studiilor/examenului de absolvire, actele de studii se întocmesc de către unitățile de învățământ, se semnează și se ștampilează de către persoanele indicate pe tipizat, pentru toți absolvenții care au promovat nivelul de învățământ/examenul.”

3. La articolul 5, alineatul (2) se abrogă.

4. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Adeverința de absolvire a studiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. h) se eliberează pentru finalizarea cursurilor, cu sau fără examen de absolvire, pe baza unei cereri motivate, aprobate de către directorul unității de învățământ.”

5. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — (1) Până la eliberarea fiecărui act de studii prevăzut la art. 1 alin. (2) se eliberează absolvenților din învățământul preuniversitar care au promovat un nivel de învățământ/examen adeverința prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. h¹).

(2) Adeverințele care atestă promovarea nivelului de învățământ/examenului se înregistrează într-un registru de evidență special constituit cu această destinație la nivelul unității de învățământ.

(3) Adeverințele primesc număr de înregistrare corespunzător celui din registrul de evidență special.

(4) Adeverințele se completează de către secretarul unității de învățământ și se semnează de acesta și de directorul unității de învățământ la care candidații au absolvit ultima clasă și se ștampilează.

(5) Fiecărui absolvent i se eliberează o singură adeverință în original.

(6) Termenul de valabilitate a adeverinței este până la eliberarea actului de studiu respectiv, dar nu mai mult de 12 luni de la data eliberării acesteia.

(7) Adeverințele se completează astfel:

a) datele din registrele matricole și din cataloagele examenelor de finalizare a studiilor;

b) codul SIRUES și adresa unității de învățământ absolvite;

c) numele și toate prenumele titularului, precum și toate inițialele prenumelui tatălui se înscriu fără prescurtări, cu litere mari, de tipar, utilizând diacriticele, precum și CNP-ul absolventului. Inițialele prenumelui mamei se înscriu în cazul în care tatăl este necunoscut;

d) mediile obținute la examenul de finalizare a studiilor se înscriu cu cifre arabe, iar explicitarea acestora se înscrie după modelul: 7,89 (șapte 89%).

(8) Pentru absolvenții ciclului superior al liceului care au promovat examenul național de bacalaureat în anul curent se eliberează adeverințe care atestă promovarea examenului național de bacalaureat, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

(9) Adeverințele se completează cu datele din catalogul electronic de către secretarul unității de învățământ la care candidații au absolvit ultima clasă de liceu și se semnează de către secretarii și directorii unităților de învățământ respective, se aplică ștampila unității de învățământ la care candidatul a absolvit ultima clasă de liceu și se avizează de inspectoratul școlar județean/al municipiului București. Candidaților care au susținut examenul național de bacalaureat în sesiunea specială organizată pentru absolvenții de liceu participanți la loturile largite ce se pregătesc pentru olimpiade și concursuri internaționale, precum și candidaților care au susținut examenul național de bacalaureat în alt centru de examen decât candidații din unitatea de învățământ absolvită, inclusiv celor care au susținut bacalaureatul în alt județ, li se eliberează adeverințe în aceleași condiții.

(10) Unitățile de învățământ transmit adeverințele inspectoratelor școlare spre avizare.

(11) Inspectoratele școlare au obligația de a avea o evidență strictă a adeverințelor avizate și pot stabili proceduri privind gestionarea acestora.

(12) Până la eliberarea actelor de studii corespunzătoare nivelului de învățământ/examenului promovat înscrierea la un alt nivel de învățământ a absolvenților se face pe baza acestor adeverințe.”

6. După articolul 60 se introduce o anexă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 5.734/2013 privind cadrul general de organizare și desfășurare a admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2014—2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2014, se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în anul universitar 2014—2015, la admiterea în ciclul de studii universitare de licență, absolvenții de liceu care au promovat examenul național de bacalaureat în anul 2014 pot participa cu adeverința care atestă promovarea examenului național de bacalaureat.”

2. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Prin excepție pe la prevederile art. 10 alin. (1), în anul universitar 2014—2015, candidații care au promovat examenul național de bacalaureat în anul 2014 prezintă la înscriere adeverința care atestă promovarea examenului național de bacalaureat, în original sau în copie legalizată.

(2) Prin excepție pe la prevederile art. 10 alin. (2), înmatricularea în anul I de studiu a studenților care au promovat examenul național de bacalaureat în anul 2014, pe locurile bugetate, se face pe baza adeverinței care atestă promovarea examenului național de bacalaureat în original.”

Art. III. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară națională și Direcția generală învățământ superior din cadrul Ministerului Educației Naționale, unitățile și instituțiile de învățământ și inspectoratele școlare județene/al municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

p. Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 11 iulie 2014.

Nr. 3.838.

ANEXĂ
(Anexa la regulament)

Avizat,
Inspectoratul Școlar Județean /
al Municipiului București

L.S.

Unitatea de învățământ
Localitatea
Județul
Cod SIRUES

A D E V E R I N Ț Ă
de promovare a examenului național de bacalaureat

Prin prezenta se adevărește că dl/dna, născut(ă) la data de, având CNP, absolvent(ă) al(a), promoția, a promovat examenul național de bacalaureat, sesiunea: specială/iunie—iulie/august—septembrie în anul, cu următoarele rezultate:

Disciplinele de examen								
Proba A) E a)		Proba B) E b)		Proba C)	Proba E c)	Proba E d)	Proba D)	Media generală
Limba și literatura română		Limba și literatura maternă		Limba modernă	Disciplina obligatorie a profilului	Disciplina la alegere	Competențe digitale	
Competențe	Notă scris	Competențe	Notă scris	Competențe	Notă scris	Notă scris	Competențe	

Datele au fost verificate și sunt în concordanță cu cele înscrise în catalogul de examen al Comisiei de examen nr. de la poziția nr.

Prezenta adeverință se eliberează spre a servi la, până la eliberarea diplomei de bacalaureat, dar nu mai târziu de maximum 12 luni de la data eliberării adeverinței.

* Datele pot fi verificate accesând <http://bacalaureat.edu.ro/2014/>

Director,

.....

L.S.

Secretar,

.....

**ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE
REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea obligației producătorilor și furnizorilor de gaze naturale de a încheia tranzacții pe piețele centralizate din România

Având în vedere prevederile art. 177 alin. (3¹) și (3²) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și art. 10 alin. (1) lit. a) și q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește obligația producătorilor și furnizorilor de gaze naturale de a încheia, transparent și nediscriminatoriu, tranzacții pe piețele centralizate din România.

Art. 2. — Abrevierile utilizate în prezentul ordin au următoarele semnificații:

a) ANRE — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

b) CPET — clienții casnici și producătorii de energie termică, numai pentru cantitatea de gaze naturale utilizată la producerea de energie termică în centralele de cogenerare și în centralele termice destinată consumului populației;

c) NC — clienții noncasnici de gaze naturale, cu excepția producătorilor de energie termică, pentru cantitatea de gaze naturale utilizată la producerea de energie termică în centralele de cogenerare și în centralele termice destinată consumului populației;

d) *OTS* — operatorul de transport și de sistem.

Art. 3. — (1) Începând cu data de 15 iulie 2014 și până la data de 31 decembrie 2014, producătorii de gaze naturale sau operatorii economici afiliați acestora, după caz, au obligația să încheie tranzacții pe piețele centralizate, transparent și nediscriminatoriu, pentru vânzarea a minimum 20% din cantitatea de gaze naturale din producția internă proprie destinată consumului intern al pieței concurențiale.

(2) Cantitatea de gaze naturale din producția internă proprie destinată consumului intern al pieței concurențiale, aferentă fiecărui producător sau operator economic afiliat acestuia, după caz, se determină conform următoarei formule:

$Q_{Plconc}(i...n) = Q_{Plc}(i...n) - Q_{Plce}(i...n) - Q_{Plinj}(i...n) + Q_{Plextr}(i...n) - Q_{Pllexport}(i...n) - Q_{Plreglem}(i...n)$, unde:

$Q_{Plconc}(i...n)$ — cantitatea lunară de gaze naturale din producția internă proprie estimată a fi destinată consumului intern al pieței concurențiale, aferentă fiecărui producător sau operator economic afiliat acestuia;

$Q_{Plc}(i...n)$ — cantitatea estimată a fi produsă lunar de către fiecare producător, cu excepția cantităților de gaze naturale estimate a fi destinate consumurilor tehnologice specifice operațiunilor petroliere și a cantităților de gaze naturale estimate a fi reinjectate în zăcăminte, exceptate de la plata redevenței în condițiile legii;

$Q_{Plce}(i...n)$ — cantitatea lunară de gaze naturale din producția internă estimată a fi utilizată la producerea de energie electrică în propriile centrale electrice pe bază de gaze naturale, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 870/2012 pentru stabilirea unei excepții de la respectarea structurilor amestecurilor de gaze naturale stabilite/avizate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

$Q_{Plinj}(i...n)$ — cantitatea lunară de gaze naturale din producția internă proprie estimată a fi injectată în depozitele de înmagazinare subterană de către fiecare producător de gaze naturale sau operator economic afiliat acestuia, după caz;

$Q_{Plextr}(i...n)$ — cantitatea lunară de gaze naturale din producția internă proprie estimată a fi extrasă din depozitele de înmagazinare subterană de către fiecare producător de gaze naturale sau operator economic afiliat acestuia, după caz;

$Q_{Pllexport}(i...n)$ — cantitatea lunară de gaze naturale din producția internă proprie estimată a fi exportată și/sau comercializată în alte state din spațiul comunitar de către fiecare producător de gaze naturale sau operator economic afiliat acestuia, după caz;

$Q_{Plreglem}(i...n)$ — cantitatea lunară estimată de gaze naturale din producția internă pe care fiecare producător sau operator economic afiliat acestuia, după caz, are obligația să o disponibilizeze pentru acoperirea consumului pieței reglementate, conform prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 24/2013 pentru aprobarea Metodologiei de alocare a cantităților de gaze naturale rezultate din activitatea de producție necesare acoperirii consumului pe piața reglementată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care cantitatea de gaze naturale estimată a fi injectată în depozitele de înmagazinare subterană de către fiecare producător de gaze naturale sau operator economic afiliat acestuia, după caz, transmisă în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. d), este mai mică decât cantitatea de gaze naturale efectiv injectată în depozitele de înmagazinare subterană, diferența va fi tranzacționată în luna respectivă de către aceștia pe piețele centralizate.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1), producătorii de gaze naturale sau operatorii economici afiliați acestora care au contracte de vânzare aferente pieței concurențiale în derulare la data intrării în vigoare a prezentului ordin pentru vânzarea a mai mult de 80% din cantitatea de gaze naturale din producția internă proprie estimată a fi destinată consumului intern al pieței concurențiale, determinată conform prevederilor alin. (2), au obligația să încheie tranzacții pe piețele centralizate, transparent

și nediscriminatoriu, pentru vânzarea unei cantități de gaze naturale din producția internă proprie determinată conform următoarei formule:

$Q_{Plmin}(i...n) = Q_{Plconc}(i...n) - Q_{Plcontr}(i...n)$, unde:

$Q_{Plmin}(i...n)$ — cantitatea lunară de gaze naturale din producția internă proprie pentru care fiecare producător de gaze naturale sau operator economic afiliat acestuia, după caz, are obligația să încheie tranzacții pe piețele centralizate, transparent și nediscriminatoriu;

$Q_{Plconc}(i...n)$ — cantitatea lunară de gaze naturale din producția internă proprie estimată a fi destinată consumului intern al pieței concurențiale, aferentă fiecărui producător sau operator economic afiliat acestuia, după caz;

$Q_{Plcontr}(i...n)$ — cantitatea totală lunară de gaze naturale din producția internă pentru care fiecare producător sau operator economic afiliat acestuia, după caz, are în derulare contracte de vânzare aferente pieței concurențiale, la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 4. — (1) Cantitățile de gaze naturale prevăzute la art. 3 alin. (1) și (4), după caz, se determină pentru fiecare lună din perioada iulie—decembrie 2014, sunt destinate exclusiv pieței concurențiale de gaze naturale și nu pot fi condiționate de contractarea de cantități de gaze naturale din import.

(2) Cantitățile de gaze naturale prevăzute la art. 3 alin. (1) și (4), după caz, pot fi oferite spre tranzacționare pe piețele centralizate pentru orice interval de timp aferent perioadei iulie—decembrie 2014, cu obligația respectării cantităților lunare comunicate producătorilor de către ANRE.

Art. 5. — (1) În vederea stabilirii cantităților de gaze naturale prevăzute la art. 3 alin. (1) și (4), după caz, producătorii de gaze naturale sau operatorii economici afiliați acestora, după caz, au obligația de a transmite ANRE, în termen de o zi lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, următoarele informații, defalcate pe fiecare lună a perioadei iulie—decembrie 2014:

- cantitățile de gaze naturale estimate a fi produse;
- cantitățile de gaze naturale estimate a fi reinjectate în zăcăminte, exceptate de la plata redevenței, în condițiile legii;
- cantitățile de gaze naturale estimate a fi destinate consumurilor tehnologice specifice operațiunilor petroliere desfășurate de către titularii de acorduri petroliere;
- cantitățile de gaze naturale estimate a fi injectate în depozitele de înmagazinare subterană;
- cantitățile de gaze naturale estimate a fi extrase din depozitele de înmagazinare subterană;
- cantitățile de gaze naturale estimate a fi utilizate la producerea de energie electrică în propriile centrale electrice pe bază de gaze naturale, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 870/2012;
- cantitățile de gaze naturale din producția internă proprie estimate a fi exportate și/sau comercializate în alte state din spațiul comunitar, după caz;
- cantitățile de gaze naturale prevăzute în contractele de vânzare aferente pieței concurențiale aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentului ordin, cu precizarea partenerului contractual, a numărului, a datei semnării și a datei de încetare a valabilității fiecărui contract.

(2) ANRE determină pentru fiecare producător cantitățile de gaze naturale lunare prevăzute la art. 3 alin. (1) și (4), după caz, în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(3) Cantitățile prevăzute la alin. (2) se aprobă prin decizie a președintelui ANRE și se comunică producătorilor de gaze naturale.

(4) Producătorii de gaze naturale sau operatorii economici afiliați acestora, după caz, au obligația de a posta decizia prevăzută la alin. (3) pe site-ul propriu, în termen de maximum o zi lucrătoare de la data primirii acesteia.

Art. 6. — (1) Până la data de 31 octombrie 2014, ANRE elaborează și aprobă Metodologia de stabilire a obligației

producătorilor și furnizorilor de gaze naturale de a încheia tranzacții pe piețele centralizate din România, pentru perioada 1 ianuarie 2015—31 decembrie 2018.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2015 și până la data de 31 decembrie 2018, producătorii de gaze naturale sau operatorii economici afiliați acestora, după caz, au obligația să încheie tranzacții pe piețele centralizate, transparent și nediscriminatoriu, pentru vânzarea unor cantități minime de gaze naturale, în conformitate cu prevederile metodologiei prevăzute la alin. (1).

(3) Începând cu data de 1 martie 2015 și până la data de 31 decembrie 2018, furnizorii licențiați de gaze naturale încheie tranzacții pe piețele centralizate, transparent și nediscriminatoriu, pentru vânzarea/cumpărarea unor cantități minime de gaze naturale, în conformitate cu prevederile metodologiei prevăzute la alin. (1).

Art. 7. — (1) Pentru stabilirea obligației producătorilor și furnizorilor de gaze naturale de a încheia tranzacții pe piețele centralizate, producătorii, furnizorii, operatorii de distribuție, precum și OTS au obligația de a transmite ANRE următoarele informații, până în data de 1 septembrie 2014 inclusiv, după cum urmează:

a) producătorii de gaze naturale și operatorii economici afiliați acestora transmit informațiile prevăzute la alin. (2), după caz;

b) furnizorii de gaze naturale care au în portofoliu clienți finali transmit informațiile prevăzute la alin. (3);

c) furnizorii care încheie tranzacții angro pe piața concurențială de gaze naturale transmit informațiile prevăzute la alin. (4);

d) operatorii de distribuție transmit necesarul lunar de consum estimat în perioada 1 septembrie 2014 — 31 decembrie 2015;

e) OTS transmite estimările privind cantitățile lunare de gaze naturale care vor fi destinate consumurilor tehnologice specifice operațiunilor petroliere în perioada 1 septembrie 2014—31 decembrie 2015.

(2) În cazul producătorilor de gaze naturale și operatorilor economici afiliați acestora, vor fi transmise următoarele informații, după caz:

a) estimările privind cantitățile lunare de gaze naturale pe care le vor produce în perioada 1 septembrie 2014—31 decembrie 2015;

b) estimările privind cantitățile lunare de gaze naturale pe care le vor reinjecta în zăcăminte, exceptate de la plata redevenței, în condițiile legii, în perioada 1 septembrie 2014 — 31 decembrie 2015;

c) estimările privind cantitățile lunare de gaze naturale care vor fi destinate consumurilor tehnologice specifice operațiunilor petroliere, în perioada 1 septembrie 2014—31 decembrie 2015;

d) situația contractelor de achiziție și de vânzare ce vor fi în derulare la data de 31 august 2014 și cantitățile lunare contractate în baza acestora, cu specificarea duratei fiecărui contract, a provenienței gazelor naturale și a destinației acestora, respectiv piața concurențială sau reglementată.

(3) În cazul furnizorilor de gaze naturale care au în portofoliu clienți finali, vor fi transmise următoarele informații:

a) necesarul de consum lunar estimat al clienților din piața reglementată, defalcat pe CPET și NC, în perioada 1 septembrie 2014—31 decembrie 2015;

b) necesarul de consum lunar estimat al clienților din piața concurențială, defalcat pe CPET și NC, în perioada 1 septembrie 2014—31 decembrie 2015;

c) situația contractelor de achiziție a gazelor naturale destinate pieței reglementate ce vor fi în derulare la data de 31 august 2014 și cantitățile lunare contractate în baza acestora, cu precizarea duratei fiecărui contract, a furnizorului și a provenienței gazelor naturale;

d) situația contractelor de achiziție a gazelor naturale destinate pieței concurențiale ce vor fi în derulare la data de 31 august 2014 și cantitățile lunare contractate în baza acestora, cu precizarea duratei fiecărui contract, a furnizorului și a provenienței gazelor naturale.

(4) În cazul furnizorilor care încheie tranzacții angro pe piața concurențială de gaze naturale, vor fi transmise următoarele informații:

a) cantitățile lunare de gaze naturale estimate a fi achiziționate și vândute în perioada 1 septembrie 2014—31 decembrie 2015, cu precizarea provenienței gazelor naturale și a destinației acestora, respectiv piața concurențială sau reglementată;

b) situația contractelor de achiziție și de vânzare a gazelor naturale destinate pieței concurențiale ce vor fi în derulare la data de 31 august 2014 și cantitățile lunare contractate în baza acestora, cu precizarea duratei fiecărui contract, a furnizorului și a provenienței gazelor naturale.

Art. 8. — Până la data de 5 a fiecărei luni, operatorii piețelor centralizate au obligația de a transmite la ANRE, pe fax și prin e-mail, în format Excel, o situație a cantităților tranzacționate în luna anterioară, în conformitate cu prevederile prezentului ordin, cu precizarea părților contractante, a duratei contractelor și a prețurilor aferente acestora.

Art. 9. — În situația în care, până la stabilirea de către ANRE a cantităților minime de gaze naturale din producția proprie pe care producătorii de gaze naturale sau operatorii economici afiliați acestora au obligația de a le tranzacționa pe piețele centralizate din România în anul 2015, producătorii de gaze naturale sau operatorii economici afiliați acestora încheie contracte noi de vânzare de gaze naturale aferente pieței concurențiale sau acte adiționale la contractele de vânzare de gaze naturale aferente pieței concurențiale aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentului ordin, cantitățile din contractele menționate anterior ale fiecărui producător sau operator economic afiliat acestuia nu pot depăși cumulativ 25% din cantitatea de gaze naturale din producția internă proprie destinată consumului intern din anul 2015.

Art. 10. — Producătorii de gaze naturale, operatorii economici afiliați acestora, furnizorii de gaze naturale, operatorii de distribuție, OTS și operatorii piețelor centralizate duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul ANRE urmăresc respectarea acestora.

Art. 11. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin de către operatorii economici prevăzuți la art. 10 atrage sancționarea acestora în condițiile prevăzute de Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileş

București, 10 iulie 2014.

Nr. 62.

RECTIFICĂRI

La Decizia Curții Constituționale nr. 247 din 29 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 18 iunie 2014, se face următoarea rectificare:

— la paragraful 5, în loc de: „5. Prin Încheierea din 12 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.104/85/2012, Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de intimatul reclamant Octavian Constantin Ghioc în cadrul soluționării recursului declarat de pârâtul recurent Serviciul Român de Informații — Casa de Pensii sectorială, prin U.M. 0198, împotriva Sentinței civile nr. 2000 din 31 mai 2012, prin care Tribunalul Harghita a admis acțiunea și a anulat decizia de revizuire a pensiei emisă în baza Legii nr. 119/2010, menținând în plată decizia de pensie emisă în baza Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.” se va citi: „5. Prin Încheierea din 12 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.104/85/2012, Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Octavian Constantin Ghioc în cadrul soluționării contestației la decizia de pensionare.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

